

Als je voet dreigt weg te glijden

Bemoediging van de week aflevering 331

Afl 331 Als je voet dreigt weg te glijden.

“... vervlogen is mijn hoop op de Heer.” Klaagliederen 3:18 (NBG)

“... al mijn hoop is op Hem gevestigd.” Klaagliederen 3:24 (NBG)

Lieve mensen,

Misschien herken jij wel iets in de situatie van Petrus. De Heer riep hem, terwijl Hij op het water stond. Het was een glorieus moment. Petrus zag Jezus wandelen op het water. Hij stilte de storm rondom hen en ook de storm binnenin hen.

Een moment waarop het geloof en euforie hand in hand gingen: Wat een Heer is Hij! Geweldig, zo’n Machtige Meester te kennen en te dienen. En toen was het deze Jezus die naar Petrus riep: ‘Kom!’ Petrus had hier zelf om gevraagd. Hij wilde zelf naar Jezus, Hij wilde delen in de heerlijke, machtige soevereiniteit van zijn Rabbi.

Drie stappen op dat water, misschien vier en toen voelde Petrus wat hij deed, hoe sterk de wind woei en hoe koud het water om zijn benen sloeg. En hij realiseerde zich ineens dat het niet kon wat hij deed. Hij zou verdrinken in dit zwarte onstuimige water. Met deze gedachten werd wat hij dacht ook werkelijkheid: hij zonk weg en riep: “Help mij!”

Zijn voet gleed weg, zoals ook mijn voet en jouw voet weg kunnen glijden, terwijl je zo dichtbij de Heer bent, zo diep onder de indruk bent van een machtige overwinning, die voor 100% staat op de rekening van je Meester.

Weggliden van je zekerheden, afglijden van je sterke kanten, je voet verliest de grip op de vaste grond. Emoties nemen het over, of paniek. Alles wat je zo diep geloofde, lijkt te wankelen. Ga je dit wel redden? Petrus gilte het uit: “Help mij, Heer! Kom mij te hulp, want ik red het niet.”

Ik verbaas me erover dat twee woorden die zo in tegenstelling met elkaar zijn, in Klaagliederen bijna naast elkaar worden gezet.

Klaagliederen 3 vers 13 tot 18 toont ons die eindeloze wanhoop als een mens wegglijdt en niet meer zijn hoop op God vast kan houden. Zelfs de hoop is vervlogen. Er zijn zulke nare dingen gebeurd, dat je zonder hoop niet meer kunt geloven of hopen.

Tegelijk is deze hopeloze situatie aanleiding om te zoeken: waar komt mijn hulp dan wel vandaan? Iets van deze tegenstelling die het menselijk lot typeert, wordt beschreven in klaagliederen 3:19 tot 27. Hier worstelt iemand met zijn hoop op God, met geloof in God, met de omgang met God.

En toch...

Het zijn nog steeds gunstbewijzen als Petrus in Jezus een sterke hand vindt die hem uit het water trekt. Het zijn gunstbewijzen dat we geloven en een levend geloof mogen kennen. Dat we nog niet omgekomen zijn. Dat geloof niet vervlogen is, dat we van God zijn losgeraakt. Dat betekent dat er Iemand is die ons vasthoudt, en Hij is sterker dan wij.

Als Petrus die uitgestrekte hand van Jezus ziet, wordt hij even als die man uit Klaagliederen: het ene moment voelt hij zijn voet wegglijden en daarmee ook al zijn geloof en hoop op de Heer. Het andere moment grijpt Petrus die uitgestoken hand die hem vasthoudt tot hij weer veilig in de boot zit.

Als je voet wegglijdt, roep om hulp!

“Here Jezus, hier hebt U mijn hand. Ik leg hem zo snel ik kan, in Uw grote sterke hand, die mij vasthoudt, vasthoudt in alle omstandigheden. Of ik nu flink stevig sta in mijn geloof, of wankel, of ik op de rots sta, of me in een donker dal voel, bevrijd door U of bedreigt door spotters om me heen, in vrede of te midden van vijanden.

Op U is al mijn hoop gevestigd.

Wat kun je jezelf tegenvallen. Ik denk dat Petrus heel stil in die boot zat terwijl ze terug peddelden. Af en toe even naar Jezus kijken, af en toe luisteren naar wat de mannen om hem heen mompelden. Petrus, wat leerde hij een kostbare les waar wij ook iets aan hebben.

Deze week nog: De Bemoediging was opgenomen in het weekend, maar toen kwam dinsdag. Dat werd door omstandigheden een lastige dag voor me. Terwijl ik van mezelf weinig begreep, groeide wel het besef in me: de boodschap van Klaagliederen heeft in ieder geval mij deze week een boodschap te vertellen!

Het zijn *gunstbewijzen* dat ik niet omkom. Niet of ik sterk ben, blij ben, of ik bang ben of moe? Dat zijn allemaal bijzaken die belangrijk zijn, maar niet het meest belangrijke!

De Heer is mijn Hoop. Ik ken die uitgestoken hand van Jezus. Dat geeft mij het besef: ik ben gered, niet doordat ik Hem zo stevig vasthoud, maar omdat Hij mij vasthoudt en nooit zal laten vallen! Daar ben ik God, mijn Vader zo ontzettend dankbaar voor.

“ Maar ik zal uitzien naar de Here, ik zal wachten op de God van mijn heil; mijn God zal mij horen. Verblijd u niet over mij, mijn vijandin; al ben ik gevallen, ik zal weer opstaan; al zit ik in het duister, de Here zal mij tot licht zijn.” (Micha 7: 7,9 NBG)

Ontvang nieuwe moed, lieve mensen, in Jezus, onze Heiland,
Met liefs, Gerry